

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

P. n. volilci trgovinske in obrtne zbornice!

Zavolj novih volitev v trgovinsko in obrtno zbornico, ki se imajo te dni vršiti, sklical je izvrševalni odbor narodnega kluba deželnih poslancev dné 19. t. m. obilno število najveljavnejših trgovcev in obrtnikov iz Vaše srede na posvetovanje ter Vam po soglasnem sklepu tega shoda priporoča niže imenovane kandidate, katerim brez skrbi izkažete svoje zaupanje. Njih imena so Vam porok, da bodo vestno in po svoji najbolji moči delali za trgovinske in obrtne koristi naše dežele.

Ti kandidati so:

I. V trgovinskem odseku:

a) za prvo skupino, v kateri sta združena prvi in drugi razdelek:

- Gospod **Fran Hren**, graščak in trgovec v Ljubljani;
 „ **Josip Kušar**, predsednik trgovinski in obrtni zbornici, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;
 „ **Mihael Pakič**, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;
 „ **Janez Perdan**, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;
 „ **Vaso Petričič**, podžupan, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;
 „ **Fran Souvan**, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;

b) za drugo skupino, v kateri je tretji razdelek trgovcev:

- Gospod **Blaž Mohar**, deželni poslanec, župan in trgovec v Škofji loki;
 „ **Fran Omersa**, trgovec in posestnik v Kranji;
 „ **Tomaž Pavšler**, trgovec z domačimi pridelki in hišni posestnik v Kranji;
 „ **Josip Ribič**, trgovec z instrumenti v Ljubljani.

II. V obrtnem odseku:

Za drugi razred:

- Gospod **Oroslav Dolenec**, hišni posestnik in svečar v Ljubljani;

- „ **Janez Dovgan**, mizar v Ljubljani;
 „ **Janez Nep. Horak**, podpredsednik trgovinski in obrtni zbornici, hišni posestnik in roko-
 vičar v Ljubljani;
 „ **Alojzij Jenko**, načelnik zadrugi pekov v Ljubljani;
 „ **Janko Kersnik**, graščak, posestnik mline in žage na Brdu;
 „ **Anton Klein**, predsednik obrtnemu društvu in solastnik tiskarne v Ljubljani;
 „ **Fran Kolman**, hišni posestnik in steklar v Ljubljani;
 „ **dr. Josip Poklukar**, državni in deželni poslanec, solastnik tiskarne v Ljubljani;
 „ **Filip Zupančič**, hišni posestnik in stavbeni mojster v Ljubljani;
 „ **Jarnej Žitnik**, hišni posestnik in čevljarški mojster v Ljubljani.

V Ljubljani, dné 22. februarja 1885.

Za narodni centralni volilni odbor:
Luka Svetec.

Kako se Avstrija Nemčiji ekonomično podreja.

Ruski Kurjer ima o tem dopis z Dunaja, ki slove:

„Sedaj, ko se v vnanji politiki vse oči obračajo na afriške zadeve, ki se vedno bolj zamotavajo, vlada v avstrijske notranje politiki popolna desorganizacija vsled bližajočih se volitev; osoda spravlja našo državo vedno v tesnejšo zvezo z Nemčijo ali bolje rečeno v večjo zavisnost od Nemčije. Ta proces vrši se, ne da bi je kdo zapazil, brez kakih velicih dogodkov ali posebnih plemen. Zapaziti ga samo moremo, če primerjamo sedanji politični položaj s prejšnjim, sedanje politične nazore rokovoječih krogov in občinstva samega s prejšnjimi. Povsod zapazimo, kako se umiče Avstrija kakor samostalen faktor iz občne evropske politike in se preobrača v satelita Nemčije. Še pred 3 leti se je avstrijska država prizadevala tesno zblížati se z Italijo, z jedino državo, s katero bi se Avstrija mogla zblížati brez velikih, praktičnih ali načelnih ovir.

Pa vsled prizadevanja prevladnega „poštenega mešetarja“ kneza Bismarcka je bil izid teh avstrijskih prizadevanj popoln fiasco in Avstrija je ostala popolnem osamljena.

V odnošajih in dogovorih dveh srednje-evropskih cesarstev z Rusijo, kateri so pripeljali naposled k popolnemu sporazumljenju, morala se je Avstrija zopet zadovoljiti s ponižno rolo satelita. In sedaj, ko je v prvo vrsto porineno vprašanje o kolonialni politiki, je Avstrija, ki je trosila več let velike svote za ekspedicije v Afriko in Azijo, pomaknena na stran od občnega teka. Ko se je nedavno bilo sprožilo v nemških političnih krogih vprašanje, da bi se Trst izbral za izhodno točko za novo nemško parniško progo, so se našim oficijozom kar srca topila, da hoče nesebična nemška diplomacija osrečiti nas s tem novim darilom! Težko je povedati, kako visoko bi se bili popeli naši oficijoz v navdušenju za Nemčijo, ko ne bi bili slovanski avtonomistični listi bolj trezno pretresli nasledkov tega „danajškega daru“.

Kakor smo že više omenili, se proces podrejanja Avstrije nemški politiki korak za korakom pripravlja, potem se bode pa že pojavil v kakem večjem dogodku. Za paznega opazovalca sedanjega političnega življenja ne more biti dvomljivo, kaki bodo rezultati tega dela, v kakem dogodku se bode prej ali slej pokazala zavisnost Avstrije od Nemčije. To bode pripeljalo, če ne k pridruženju Avstro-Ogerske k nemški carinske zvezi (zato je politična organizacija Avstrije preveč komplikovana), vsekako pa k takemu ekonomskemu združenju, da bode Avstrija služila Nemčiji za orodje, da se ta izkoristi Balkanskega poluotoka in sploh vztoka. Ta misel, proti katerej bi se do poslednje turške vojne, bili uprli vsi resni politiki in katero so v Nemčiji smatrali za neizvršljivo utopijo, je vedno popularnejši postajala in se okrašena z raznimi lepimi frazami vedno ponavlja pri nas in v Nemčiji. Evo, kaj govori na primer o tem znani katederski socijalist Strassburški profesor Louis Brentano: „Glavna ekonomska naloga naša je, skleniti carinsko zvezo z Avstro-Ogersko in s kristjanskimi državami na Balkanu in ograditi

LISTEK.

Spomini na Poljsko.

(V slovstvenem zabavnem večeru čital Fr. Potočnik.)

Pred dvema letoma imel sem čast čitati Vam, gospoda, nekatere epizode iz mojega bivanja na Poljskem. Pripovedoval sem Vam o svojem potovanju po prostranem delu ogromne slovanske ravnine, ki sega od Krakova proti vzhodu nad 300 milj do Urala, proti severu pa še dalje do Ledenege morja in do Kariškega zaliva, daleč tja gori proti „Novi zemlji“, kjer po skoru poluletnem dnevu nastaja dolga poluletna noč. Poizvedeli ste iz omenjenega berila, da je bilo moje potovanje za poljskega ustanka proti Rusiji 1863. leta. Pripovedoval sem Vam o poljskem šovinizmu in optimizmu, katera sta proizročila, da je skoro vsa poljska inteligenca: „žlahta“, katoliško duhovenstvo, oskrbniki in uradniki veloposestnikov, vseučiliška in sploh šolska mladež in nje učitelji, prav posebno pa ženski spol, — pa vender pri vsem tem nikakor ne večina naroda poljskega menila, da je naloga in dolžnost vseh vladarjev in vseh narodov, sploh vesoljnega sveta poljskemu osvobojenju na ljubo Ruse in Švabe kakor

ščurke uničevati. Pravil sem Vam takrat, da so Rusi name streljali in da sem si svoje življenje le s tem otel, da sem z mačjo urnostjo, še dan danes mi nezapodljivo, v dveh ali treh skokih prehitel visok nasip ob reki ter na drugi strani dričajoč se telebnil v umazano, blatno mlako.

Kakor pokojni Jeremija obležal sem potrta, raztrgan, umazan in preplašen v blatu in — Bog mi grehe odpusti! — klel sem Ruse in odpovedal se za vselej vseh simpatij do tega strašanskega tartarsko-kozaškega naroda. Da je takrat izhajal že Ljubljanski tednik — znani Wochenblatt — gotovo bi mu bil Ruse zatožil na čast „des heiligen römischen Reiches deutscher „Nation“. A ta moja sveta jeza ni trajala dolgo in konečno, ko se pogledam, kakšen sem: razčapan in blatnast, smijal sem se sam in skušal sem, kolikor je bilo mogoče, očistiti se in osnažiti. Vse se mi je še nekoliko posrečilo, le za zadnji del obleke, pod mojega života hrbitščem, ni bilo nikake pomoči.

A tudi ni bilo časa, o tem premišljati, kajti z jedne strani prileti moj sopotovalec inženir Madurovicz, z druge strani pa moj voz in brez zamude odpeljemo se na P. graščino, jedva četrt ure oddaljeno. Bodi mi dovoljeno, mimogrede omeniti, da sta bila v isti čas dva brata P.: mlajši A. bil

je pozneje visok dostojanstvenik v Avstriji, — starejši: Adam P. pa je bil posestnik ogromno bogatega majorata in v svojem značaju popolnem različen od svojega brata A. Aristokrat od nog do glave, ošaben in domišljiv, bil je nasprotnik Rusiji, ob enem pa tudi Avstriji. Govoril je sploh le poljski in navadno je vsacemu, s katerim se je baš pečal, rekal: Ti, „ti pane!“ kadar je bil muhast, spremenil se je prijazni „ti“, nenadoma v „Vi“, a ko je bil nervozen, zarenčal je švabski, in uradnik, ki je naletel na tako nesrečen trenutek, je redno hitro pobral kopita in pogledal, kje je tesar duri ustvaril, kajti znal je, da pride neposredno za nemščini poljsko „korobač“.

Označujoče zanj je to, da je pri uhodu v njegov angleški vrt pri graščini v Koješovicah, kjer je vedno rad stanoval, dal napraviti samo v nemškem jeziku napis: „Hier ist Juden und k. k. Beamten der Eintritt verboten“. General knez L., kateremu ta napis, dasi ni bil uradnik, ni bil baš po godu, se gre nekega lepega dne meni-nič-tebi-nič s svojim pobočnikom v ta vrt sprehajati. Ko zagleda Kosziuszkina kip, iz terracotte narejen, potegne sablo, odseka poljskemu junaku glavo, položi na lici mesta svojo vizitnico ter se potem z vlakom odpelje v Krakovo, od koder je bil prišel. Seveda, grof P. pozval je

to novo carinsko ozemlje z visokimi ohranitelnimi carinami na kmetijske in obrtne izdelke. Koristi take zveze bile bi očitne za vsacega udeleženca. Odpri bode čez Solun nov pot trgovini v Azijo; ohranila bode nemško kmetijstvo in proizvodstvo surovin v Ogerskej in v pri dunavskih državah, ter bode glavni vir njih bogastvu in politični nezavisnosti; glavno pa je, da obrani nemško in avstrijsko obrt in pospeši njen razvoj.“

Dalje pravi profesor Brentano, da je imel priložnost sam prepričati se, da so ti nazori postali poslednji čas jako popularni v Avstriji, zlasti pa mej liberalnimi člani avstrijskega parlamenta.

Za vsacega objektivnega opazovalca je očitno, da bodo v tem slučaju vse koristi na strani Nemčije, a vse nekoristi na strani Avstrije in njenih „zaveznikov“. Pa vse gorje tiči v tem, da imajo politiki najmanj sposobnosti biti objektivni in se dadó preslepiti s s fističnimi izvajanj. Besede Brentana o veliki popularnosti njegovih nazorov so se nedavno sijajno potrdile. V avstrijskej zbornici poslancev je nedavno Richter stavil sledečo resolucijo, ki ne treba nobenega komentara: „Z ozirom na to, da konkurencija jednako silno škodi kmetijskim interesom v Avstriji in Nemčiji; z ozirom na to, da bi brezdomno navstala ostra carinska vojna, ki bi bila jednako pogubna, razno tako z ekonomičnega kakor tudi s političnega stališča, ko bi vsaka omejenih držav sama hotela uvajati naredbe proti temu, popolnem samostojno in nezavisno od druge države, zato predlagajo podpisani zbornici poslancev, da naj zahteva od cesarsko-kraljeve vlade, da se sporazume z nemško vlado, da bi s skupnimi naredbami varovali kmetijske pridelke ameriške in ruske konkurencije.“

To resolucijo je podpisalo 40 uplivnih financistov zbornice poslancev in je obrnena najbolj proti Rusiji, sicer se bode težko uresničilo, kar predlaga, a ni dvojbe, da v zvezi z drugimi faktorji pospeši trenutek ekonomskega podrejenja Avstrije. Kakor simptomatiško pojav ta fakt zasluži vse pozornosti.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. februarja.

Še vedno se prizadevajo nekateri višji krogi sklopiti srednjo stranko v državni zboru, katere namen naj bi bil povsod hoditi za vlado. Dozdaj se je vedno mislilo, da bode Coroninjev klub poklican prevzeti to ulogo, kateremu naj bi na pomoč prihitel klub veleposestnikov, kateri naj bi se še le osnoval. Ko je pa pri pristojbinskej noveli Coroninjev klub odpovedal svoje usluge vladi, se več ne jemlje toliko v poštev, kadar se govori o osnovi srednje stranke. Za to se sedaj mislijo nabrati elementi iz veleposestva in nekaterih družih nemških konservativcev. Plemstvo in cerkev sedaj morata pomoči. Prvo tako ni ne nemško ne slovansko-narodno, cerkev je pa mejnarodna, tedaj ta dva faktorja naj bi sedaj služila vladi za sredstvo, s katerim bi pobjala narodne težnje. Vlada se nadeja, da bodo k novejši srednji stranki pristopili razun konservativnih tudi liberalni veleposestniki, ker mej njih političnimi nazori ni velike razlike. S tem bi oslabil desnico in levico in utrdili le vladno stano-

kneza L. na dvoboj. Govorilo se je, da sta se res nekoliko kresala, a oba polnokrvna aristokrata sta se kmalu zopet pomirila, in ker sta oba rada bogu Bahu žrtvovala, bila sta pozneje najboljša prijatelja.

Prenočeval sem torej omenjeno noč v Otalenzi. Oskrbnik bil je jako priljuden gospod in pogostil me je kaj dobro. A pri vsej priljudnosti in dvorljivosti se mi je vendar dozdevalo, da v gradu ni vse v redu in da se ondu ter v okolici kaj posebnega godi. Kaj je bilo, temu takrat nesem prišel na sled. Še le čez teden dni sem uradno in po časniki dobil pojasnilo o vseh tajnostih, katere sem zadnje dni doživel. V isti čas, ko sem jaz po teh krajih potoval, zbiralo se je na P. posestvu v Otalenzi m. čno ustaško kardelo, okolu 800 mož, z namenom, da ondu prebrodijo Vislo. Rusi so to izvedeli ter bili so pazni. Jedva sem se jaz, o tem nepoučen, pokazal na Visle desnem bregu, zdelo se je Rusom na drugem bregu že vredno, poslati mi par krogelj na pozdrav. Kakor sem pozneje v časnikih čital, prepeljala se je omenjena četa 800 mož, isto noč, ko sem v Otalenzi spaval, poldrugo uro pod Otalenzem pri Nižni srečno na drugo stran.

Koliko teh revežev se je vrnilo, o tem ne pripoveduje nobena zgodovina; verjetno je, da so Rusi večino, morda tudi vse pobili. (Konec prih.)

lišče. Mi dvomimo, da bi se to vladi posrečilo, zlasti nemško liberalnih veleposestnikov ne bode dobila na svojo stran. Saj vidimo, kako se je na Kranjskem vlada pri vsaki priložnosti laskala zastopnikom veleposestva, ti so ji pa zato pri vsakej priložnosti dali kako brco. Tak uspeh bode tudi drugod imela vlada pri liberalnih veleposestnikih s svojo posredovalno politiko.

Škofovska konferenca na Dunaji se je baje resno bavila z osnovo katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Čas zato sedaj tudi ni ugoden. Čehi ne bodo ovirali uresničenja te želje nemških konservativcev, če bodo le ti pripravljeni v državnem zboru podpirati njih težnje zastran zboljšanja in razširjenja českega vseučilišča. To se bode pa lahko zgodilo, če se opusti nepotrebno nemško vseučilišče v Črnovicah, ter stroški, ki jih je treba za to šolo nekaj porabijo za česko vseučilišče v Pragi in katoliško v Solnogradu. Največja ovira osnovi katoliškega vseučilišča bode ta, da vlada ne bode marala dovoliti, da bi se vsprejemali v javne službe oni, ki so dovršile vseučilišče v Solnogradu. To vseučilišče ne bode pod državnim nadzorstvom, zato tudi ne bode vlada imela nobenega jamstva, da daje zadostno višje izobraženje za državne službe. Temu se bode morda s tem pomoglo, da bodo dijaki, ki bodo dovršili Solnogradsko vseučilišče, morali dokazati svojo sposobnost za državne službe z izpiti, ki jih bodo napravili na kakem državnem vseučilišču.

Vnanje države.

Francoski senat se sedaj posvetuje o budgetu za bogočastje. Ustavil zopet je kredite za Pariškega nadškofa, algirske škofo, korarje in župnike, katere je bila izbrisala ali pa pomanjšala zbornica.

Črška zbornica je s 116 proti 112 glasom izrekla zaupnico ministerstvu. Vender je minister predsednik prečital jej kraljevi ukaz, s katerim se je razpustila. Nove volitve so razpisane na 19. dan marca. Nova zbornica se snide 21. aprila.

Poslednje dni se zopet po listih mnogo piše o brunšvickem prestolonasledstvu. Kakor se govori, ima sedaj vojvoda Cumberlandski precej upanja postati brunšviški vladar. Več nemških knezov, mej njimi kralj saksonski in vojvoda Oldenburški se potegujejo zanj. Ti nemški knezi zagovarjajo legitimetno načelo, da iz tega nagona, da se sami ohranijo. Pa tudi več drugih veljavnih oseb je zanj. Kraljica Viktorija se poteguje za njegove pravice, ruski car je pa njegov svak in bode zaradi tega tudi skušal zanj uplivati pri Berolinskem dvoru. Več nemških plemenitnikov in dostojanstvenikov zagovarja pri dvoru njegova prava, Cesar pa tudi ni baš proti temu, da vojvoda Cumberlandski postane brunšviški vladar, da se le odpove pravici na hanovranski prestol in prizna nemško državno ustavo. Bismarck sicer še vedno nasprotuje Cumberlandskega kandidaturi za brunšviški prestol, pa tudi on bode odjenjal, ko bode videl, da je vojvoda pripravljen priznati nemško državo ter skleniti mir z njo. Sedaj je tedaj le od vojvode samega zavisno, ali se reši ta stvar zanj ugodno ali ne. Ako se odpove pravici na hanovranski prestol, kateri je zanj tako ali tako zgubljen, bode brunšviški vladar, če ne, pa ne.

Kakor da bi **Anglija** še ne imela dovolj sitnosti drugod, so se jej spuntali še zamorci pri Quettah-u na zapadnem afriškem obrežju. Angleški guverner v Quettahu je ranjen s štirimi krogliami od katerih mu je jedna šla skozi pljuča. Štirideset mož močno spremstvo njegovo so zamorci premagali. Nek mlajši angleški častnik upa s 60 vojakov varovati mesto pred daljnjimi napadi. — Spodnje zbornice so se predložila Gordonova pisma. Gordon v njih opominja Wolseleya, da naj ne razkropi preveč svojih čet, kajti sovražnik je mnogobrojen in ima dobre ovaduhe. Wolseleya prosi, da naj hiti, ter očita Baringu, da je kriv zakasnenja ekspedicije. Poslednje pismo Gordonovo ima datum 14. decembra, v njem piše, da je v skrajnej stiski, od treh stranij oblegajo sovražniki Kartum. Bojevati se morajo njegovi vojaki dan za dnevom, živeža jim manjka, zato on prosi, da naj mu hitro pridejo na pomoč.

Iz **Sudana** prihaja poročilo, da je 300 Gordonovih vojakov z ženami in otroci ušlo iz Kartuma, preden ga je vzel Mahdi. Zdaj so prišli v Korti in general Wolseley jih misli porabiti za transportno službo. Osman Digma namerava neki velik napad na Suakim. — Znani vojni dopisnik Arhibald Forbes ostro kritikuje v nekem angleškem listu Wolseleyjevo vojno vodstvo v Sudanu. Razstresel je čete po vsem Sudanu ter tako zagazil v nevarnost, da mu jih uničijo Arabi.

S **francosko-kitajskega** bojišča poslednje dni ni nikakih poročil o kakih novih bojih. General Briere je popravil cesto v Bac-Lé in dal ob njej napraviti drzovavno žico. V Tonking se ne bodo odposlala nobena podkrepčenja več, kajti general Briere je izjavil, da ima s poslednjimi poslanimi mu podkrepčenji 18000 vojakov in jih je zadosti za varstvo Tonkinga.

Dopisi.

Iz **Trsta** 23. februarja. [Izv. dop.] „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ občni zbor bil je v 22. dan t. m. Ko je došlo zadostno število članov, otvoril je g. prvosednik Ivan Požun zbor

ob 5. uri popoldne in predstavil vladnega svetovalca g. Vidica. Dalje je prvosednik v kratkem ogovoru poudarjal, naj vsak član pridobi vsaj še enega člana, da bode društvo raslo, širilo se in napredovalo. Priporoča na dalje bralni odsek, in vabi, naj se pridno dela in nagovarja, da se jih mnogo upiše, ker le z branjem odpira se pot do prosvete, do probujenja in zavednosti. Naglašal je, da imamo mej Tržaškimi Slovani osobo, ki zavira vsak napredek, naj si bode posamični ali društveni in tej osobi ni mari sloge, ne prijaznosti, ne prijenljivosti, nego uporablja pridobljeni upliv v svojo svrhu in svojo čast, ne pa v korist naroda. Nadejati se je pa vender že, da po tem bratskem boji dospemo na posled do sporazumljenja in trajnega miru. Potem še le se bomo vsak na svojem ognjišču prosvete trudili, da zadobimo pravice, katere nam pripadajo po božjej in človeškej postavi. V tej nadi povabi občni zbor, da zakliče trikratni živio presvitlemu cesarju. (Trikratni živio zborovalcev.)

Tajnik prečita društveno kroniko, katero je občni zbor z odobravanjem vzprejel, kakor tudi nova potrjena pravila.

Blagajnik poroča o stanju društvenega premoženja ter predloži na ogled hranilnično knjižico in nakupljene srečke.

Na vrsto pride potem posvetovanje o ženskem oddelku. Predsednik omenja, da se je že bilo začelo delovati, pa ker je bilo število družabnic prepičlo, se je ženski oddelek odložil do ugodnejšega časa.

G. F. Čokelj predlaga, naj se novemu vodstvu naroči, da se upisovanje takoj prične in dela na to, da se kolikor možno brzo širi. Predlog ta bil je jednoglasno vzprejet.

Pri posamičnih točkah predlaga g. Čokelj, naj se izreče predsedniku J. Požunu priznanje za njegov trud in materijalno podporo, kajti ne samo, da ima že od prej pri ustanovitvi delavskega podpornega društva velike zasluge, stekel si je zaslug tudi za Tržaško podporno društvo. On je vzdržal to društvo, da ni propalo nam Slovincem na sramoto. Pri tem predlogu pretrgali so zborovalci govorniku z živahnimi živoklici besedo. G. Požun zahvalil se je na tem priznanji in obljubil še nadalje podpirati društvo.

Vršila se je potem volitev v lepem redu. V vodstvo so bili voljeni sledeči gg.: Ivan Požun, predsednikom; podpredsednikoma V. Grebenec in J. Hafner; tajnikom F. Čokelj; blagajnikom M. Čudvot, nadalje M. Kandolini in J. Gulin. Odborniki: F. Inamo, J. Sink, J. Ipavic, J. Vrabec, J. Čermelj, J. Maver, A. Jug, F. Gašperšič. Pregledovalci računov: Ant. Lulek, J. Kolin, V. Kocbauer, K. Nolda, V. Češko.

Nadejati se je od novega odbora, da bode dano mu nalogo izvrševal v korist in napredek društva.

Umrli je v 22. dan t. m. dobroznani E. Josip Vesel, „capo“ na c. kr. dogani. Ranjki bil je dober narodnjak, in je šestero svojih otrok v narodnem duhu vzgojil. Lahka mu zemljica!

Iz **Starega Trga** 22. februarja. [Izviren dopis.] Pogosto donša nekolekovani dnevnik dopise sedaj iz te, sedaj iz druge vasi naše doline; vidi pa, častiti bralec, da so vsi ti dopisi delo jedne in iste roke, koja deluje pod krinko svetohlinstva. — Vsi ti dopisi polni so laži in natolcevanja. — Sedaj pika tega, sedaj družega, kakor gad iz grma — kar vse dokaj kaže, da ima dopisun precej kosmato vest — dasiravno bi moral biti ravno on — vzgled miru in sprave! Jednako je v dopisu iz Pudoba št. 42. raztrosil novo laž mej širni svet. Da je naš, na vseh željo novoizvoljeni župan g. Žnidaršič, obče spoštovan mož, od kojega je vsega dobrega pričakovati, je resnica! in to bi bil dopisnik lahko povedal, ne da bi bil drugemu v čast segal — in o neki nasprotni stranki in nasprotnemu kandidatu pisaril in lagal, ko bi kaj takta imel. — Naprej smo že vedeli, da bo volitev taka, torej ni nikomur na misel prišlo, izvoljenega župana izpodrivati. V nekolekovanem dnevniku omenjeni nasprotni kandidat ni glasov beračil, kakor dopisnik sam, pri lanski Postojinski volitvi — nikakor! On je celo odgovarjal, voliti ga, in glasoval je sam za Žnidaršiča, in onih 6 glasov se je brez njega vedenja, svojevoljno odcepilo, kar je sicer pri vsaki volitvi volilcem dopuščeno. Dopisnik temu nasprotnemu kandidatu hoče nekako podtikati, da bi ne bil tako dobro zastopal interesov občine. To ni družega nego nepotrebno hujskanje, kajti omenjeni nasprotni kan-

didat je vsestransko spoštovan, pošten, varčen in naroden mož! in gotovo, ako bi bil poslednji izvoljen, kadil bi ga bil dopisnik prvemu jednako — in vrgel bi bil prvega v blato, kakor sedaj zadnjega; — ker to ti je človeče, kakor petelin na turnu: kamor piha, tja gleda, — tudi ako treba, se petkrat zataji, da le vodo na svoj mlin obrne. — Toliko v pojasnilo resnice. Vam pa, gospod dopisnik, priporočam, držite se v prihodnje svojega kopita — sicer boste od sedaj naprej večkrat po nosu dobili.

Resnicoljub.

Iz Tržiča 24. februarja. [Izv. dop.] Kakor že veste, se je porodila tudi pri nas skupina ali podružnica nemškega šulferajna. Oče tej skupini je neki gozdar Ziermann, v službi obrtniške družbe, pri kateri ima Luckmann prvo besedo. Delovanje te skupine obstoji v tem, da vsak član vsako leto prinaša predsedniku jeden goldinar kot letni donesek, Nalovili so tudi nekaj kmetov iz bližnje okolice, kateri znajo malo lomiti koroško nemščino. Mej temi je tudi Kovorski župan naročnik (in bralec?) prožnega nekolekovanega dnevnika. Da je v tej skupini mnogo taci, ki ne vedo pravo za pravo, zakaj da prinašajo vsako leto po goldinarji na žrtvenik šulferajna, nam je jasno. Odstavimo tem zapeljanim, vsaj ne vedo, kaj da delajo.

Tržičani se ne prištevajo niti Nemcem niti Slovencem, ampak oni so najprej Tržičani, potem pa Kranjci. V novjšem času so postali nekateri Nemci, ker za fabrikanta ni le Slovenec, ampak tudi Kranjec premalo. In vender bi bil Tržič eminentno slovenski trg, ko bi se hoteli slovenski rodovini „Mali in Polak“ odpovedati nemčurstvu. Prosti revni Tržičan je deloma narodno probujen, a se ne sme ganiti.

Naši „fajerverkerji“ so predpustom v 8. dan t. m. napravili običajni ples, pri katerem so se zabavali in plesali. Večkrat bi kaj naznanil iz Tržiča, ko bi kaj koristilo.

Iz Velikih Lasč 23. febr. [Izv. dop.] Rodoljubi naši osnovali so, kakor znano, „Bralno društvo“, kar ni brez pomena, v tako majhni vasi, kakor je naša. Pretečeno nedeljo zbrali so se bili dosedaj upisani društveniki, katerih ni malo k prejšnji. Volitev društvenega odbora vršila se je po predlogu iskrenega narodnjaka g. Š. enoglasno, po kratkem nagovoru in srčnem pozdravu, ki je veljal vsem, zlasti pa „zvezdi“, katera nam kaže pot do sreče, katera čim dalje jasneje razprošira svoj svet, katera je postala jednaka prijaznejši luni na jasnem nebu; „zvezdi“, katera bode celo jednako svetlemu solncu jela ogrevati usejano zdravo seme, ki bode brezdvomno kalilo, in tudi, kar vsi veselo upamo, rodilo dober sad. Ta „zvezda“, katera je gotovo vsem poštenjakom srčno dobro došla in sveti v podobi gorečega domo- in človekoljubja, ki pa temveč velja, ker zavzema mesto, s katerega se izlivajo pošena dejanja na vse kraje, ta „zvezda“ je zares nam vsem:

„Naša vznjujevalka,
Dne oznanovalka.“

V odbor izvoljeni bili so ti-le p. n. gg.: Mat. Frelj, predsednikom in Jos. Pavčič, namestnikom; Bl. Hudovernik, tajnikom in Dragotin Armbruster, blagajnikom; odbornikom prištet je Jul. Murgelj.

Občni zbor zbral je naslednje liste v zabavo: „Edinost“, „Slov. Narod“, „Slovan“, „Slovenec“, „Novice“, „Dolenjske Novice“, „Kres“, „Mir“, „Brenčelj“, „Juri s pušo“ in „Fliegende Blätter“ (München).

Domači društveniki plačajo 1 gld. mesečnine, a zunanji po 10 kr.

Ker ima društvo blag namen in si je zapisalo na čelo zlate besede: Delati hočemo v blagostanje ljudstva na podlagi omike in pravosti, pričakovati je splošne prav obilne udeležbe. Saj za vnanje ude postavljena je tako nizka cena, da bode najubornejšemu mogoče, udeležiti se prekornih naprav. Upati pa je, da bode tudi onim mrena odpala z očij, ki jih morda ovira nelep lastnost, ki človeka, zlasti poštenjaka-narodnjaka, če je v resnici znotraj to, kar kaže zunaj, posebno ne priporoča in jih podobne dela le — pobeljenim grobovom. V resnici pa taki možje, katerim je narodnost vedno na jeziku, a kadar velja pokazati se dejanski, obračajo hrbet, ali pa se skrivajo po zatišji, kakor bojazljiva kukovica, postavljajo s takim vedenjem svojo veljavo sami v senco. Iztrebiti je vender jedenkrat treba škodljivi pepel in zatreti popolnem strupene rastline, katere je zasejal hudobni človek in so tako

ošabno vzdigovale svojo glavo v podobi koristolovja, zelene nevošljivosti in drugih grdi strastij. Mari jih hočete še dalje gojiti? Zastonj ves trud!

Sploh pa so izobraženci poklicani za voditelje in izobražitelje neizobraženim. Slednjega naj bi izpodbadale besede:

Iz pšenice, vrli bratje! luljko populimo,
Zdravo seme v brazde rojstne njive zaplodimo!

Če pa je kdo tako srečen in trden, in si misli, da ne potrebuje zaveznikov, naj pomisli, da kolo časa vse zasuje in trdne stalnosti skoraj ni najti na celem svetu; zato kaj prepričevalno se glasi:

Zdaj cvetje, zdaj traja bodeče
Iz mojih ti vzraste poljan,
Popolne neskaljene sreče,
Pod solncem ne ućaka zemljan.

S prvim dnevom sušca otvorjeno bode tedaj „Bralno društvo“. Kdor misli pristopiti, naj se upiše, ne bode mu žal. Ponuja se ti, predragi, tečna dušna hrana, katere potrebuješ, zraven tega pa koristiš svojemu narodu. Pa tudi društveno življenje je prijetno, in

Preverjen jaz resnično
Sem, da djanje zgolj pravično,
Ohranilo nam bo mir.
Rodoljubnost in poštenje,
Blago, čednostno življenje
Bo odprlo sreče vir

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za notranjo opravilo cerkve v Vuherji na Pohorju 200 gld.

— (Cesarjevič Rudolf in Štefanija) pripeljala sta se včeraj ob 10. uri 50 minut v Pulj, kjer so ja pri uhodu v arsenal pričakovala društva, korporacije, dve godbi, šolska mladina in ogromno občinstva. Izstopivša iz dvornega vlaka pozdravil je namestnik, poveljnik mornarice in admiral Puljskega pristanišča, potem se je predstavljala duhovščina in načelniki civilnih in vojaških oblastev. Župan pozdravil je visoka gosta v toplem govoru v imenu prebivalstva in Štefaniji izročil se je v imenu občine in društva „Società operaia“ krasen bouquet. Ukrcala sta se potem v galačoln, v katerem je veslalo 12 mornarskih častnikov. Ko sta stopila na krov jahte „Miramare“, pričelo je predpisano streljanje kanonov. Mesto je lepo okrašeno, prebivalstvo pa navdušeno. Včeraj popoldne vozila sta se visoka gosta v torpedovki po morji, ogledala sta si razne stavbe. Popoldne bil je dvorni obed, zvečer pa sijajna razsvetljava in bakljada mej neprestanimi ovacijami navdušenega prebivalstva. Cesarjevič Rudolf zahvalil se je županu za vsprejem in peljal se potem, spremljan po brezštevilnih ladjah na „Miramare“, ki je ob 8. uri zvečer odplula.

— (Pesniku Gregorčiču na čast) priredila bode čitalnica v Prvačini na velikonočni ponedeljek veliko veselico, pri kateri bodo sodelovali odlični gospodje iz Gorice. Ob tej priliki izroči pesniku županstvo Dornbersko diplomu častnega občana katastralnih občin Dornberga in Prvačine. Kakor se sliši, nameravajo odličnjaki Ajdovskega okraja isti dan slavljenju izročiti krasen album.

— (V semenišči Ljubljanskem) se je prvi semester končal v 13. dan t. m. Izpiti so od dne 19. februarja do 1. marca, v kateri dan zopet prične drugo polletje.

— (Magistratni uradi) so se poleg v našem listu že objavljenih imenovanj še sledeče organizovali. Dosedanji vodja magistratnih pisarn g. Juraj Mihalič, imenovan je magistratnim kancipistom; magistratni kancelist Dragotin Mulaček, magistratni registratorjem; magistratni kancelist Ivan Kališ magistratnim odpravnikom; magistratni kancelist Ivan Robida, magistratnim oficijalom. Vsem novoimenovanim se je plača povišala. Včeraj dopoldne ob 10. uri so vsi novoimenovani uradniki prisegli pri županu Grasselliju, kateri jih je potem slovenski ogovoril in jim priporočal vztrajno in vestno izvrševanje uradnih poslov. Organizacija mestnih uradov ni segala posebno globoko, vse vkupe se plače niti za 300 gld. zvišale neso. Zaradi tega se čudom čudimo, da si nekateri i nad to malenkostjo krhajo jezik.

— (Umrl) je včeraj ob 12. uri po noči g. Janez Debevec, c. kr. poštar in posestnik v Kamniku za srčnim mrtvoudom v 69. letu svoje dobe. Pokojnik bil je odločen narodnjak, obče priljubljen meščan in jako vesten v spolnjevanju svojih poslov, in vzgledno skrben za svoje otroke, katere je v narodnem duhu vzgojil in deloma dobro

preskrbel. Blag mu spomin in lahka mu bodi zemlja!

— (Generala Polza), ki je v 11. dan januarja t. l. v Velikem Varadinu umrl, prepeljali bodo v Ljubljano ter jutri popoldne pri sv. Krištofu položili v rodbinsko rakev. General Polz bil je rodom iz Košane na Notranjskem.

— (Tehniško društvo za Kranjsko) ima v 27. dan t. m. svoj mesečni shod, pri katerem bode stavbeni svetnik g. Fr. Potočnik predaval o zasipanju Ljubljane.

— (Vreme) navstalo je jako lepo, uprav pomladansko. Saj je pa že tudi skrajni čas. Zime imeli smo dovolj, v izobilju pa tudi oblačnih dni, kajti, kakor nam je danes zagotavljal gospod, ki jako vestno dan za dnevom zabeležuje vse vremenske prikazni, ni bilo v Ljubljani od 3. dec. l. l. do 7. januarja videti niti solnca, niti zvezd, niti meseca. A tudi sicer je solnce jako redko posijalo na naše megleno mesto.

— (Novi pošti.) S 16. dnem t. m. otvorili sta se novi pošti na Dobrovi in v Horjulu.

— (Viharji na morji.) Po Srednjem in Jadranskem morji razsajajo od 22. t. m. brez prenehljaja hudi in silni viharji. Poročalo se je cesarjeviču Rudolfu o slabem in nevarnem vremenu. Jahta „Miramar“ pričakuje v Pulji lepšega in mirnejega vremena.

— (Podgane in miši zaveznice Trstu.) Kakor čitamo v „Triester Tagblatt-u“ so se na Reki v skladiščih na železnični postaji podgane in miši silno pomnožile. Vreče z žitom so navadno vse pregledane, pšenica se usiplje iz vreč, nobenega jamstva ni več za pristno vago in primanjkljaj je znaten. Vsled tega so francoski in angleški trgovci že dali nalog, da se njih blago ne pošilja več čez Reko, ampak čez Trst. Če je vse to res, potem so podgane in miši v konkurenci moj Trstom in Reko, prvemu nepričakovane zaveznice.

— (Glede prodajanja petrôleja.) Trgovinsko ministerstvo je sporazumljenjem notranjega ministerstva javilo deželni oblastvom, da je prišel ob veljavo § 7. ministerske naredbe s 17. dne junija 1865, tičeči se prodajanja petrôleja in da je po obrtni noveli iz l. 1883 prodajanje mineralnega olja na drobno smatrati za svobodno obrtovanje. Da se pa odvrnejo nezgode o pravem času, zaukazalo se je ob enem oblastvom političnim, da imajo natančno postopati po obrtno-policijskih določilih, kako je zalagati in hraniti mineralno olje.

— (Železnica Mostar-Metković) jako dobro napreduje. Te dni začeli so polagati relse od kolodvora Mostarskega po predmestji Črnci. V kratkem bodo na vsej progi vozili materialni vlaki.

— (Ljudske knjižnice,) katero izdava ta gg. Kordeš in J. Leon v Mariboru, došel nam je 4. snopič. Vsebina: Kratke povesti za kratek čas. Zapisal J. S. Gombarov. Povesti so naslednje: Kralj in kmet. (Po I. P. Hebelu.) — Kralj in gospi pastir. — Kalif in pesnik. (Po H. Overhage-ji.) — Cesarjeva mati — kuma. — Kralj v kmečkej koči. — Šiba novo mašo poje. — Sami nezadovoljni hlapci. — Opeharjeni žid. — Zvit popotnik. — Jakčeva kućma. — Jurčeto ve nadloge. — Razmišljen občinski pisar. — Mertud. — Špielfeldski grof in Črni Jaka. — Zdravniški poskus. Kakor iz tega razvidno, skrbi „Ljudska knjižnica“ jako dobro za kratek čas, odlikuje se pa to podjetje poleg izredno nizke cene (nopič 6 kr., za 1/4 leta 48, za 1/2 leta 90 kr.) tudi po tem, da jako točno izhaja. Zaradi tega želimo podjetnikom veliko vspela.

— (Slavno društvo „Matica hrvatska“) blagovolilo je akad. društvu „Triglav“ vse dosedaj izišle knjige, koje je še v zalogi imelo, brezplačno poslati. Podpisani zastop si šteje torej v prijetno dolžnost, da se slavnemu društvu za ta prijazni in domoljubni čin najgorkeje zahvali.

Gradec, dne 23. februarja 1885.

Za odbor:

A. Rogina, Podgoršek,
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

— (Razpisana) je služba okrajnega rano-celnika v Senožečah. Letna nagrada 500 gld. Prošnje do 20. marca t. l.

Razne vesti.

* (Število odvetnikov v Českej.) Kakor razvidimo iz ravno objavljenega letnega poročila odborovega Pražke odvetniške zbornice, pomnožilo se je minulo leto število odvetnikov v Českej za 25 ter znaša sedaj 613. Od teh jih posluje 175 v Pragi.

* (Profesor Hyrtl) bode 23. dan marca t. l. praznoval petdesetletnico svojega doktorstva.

* (Pobegnil) je z Dunaja 17. t. m. Štefan Jeanplong, uradnik kreditnega društva. Njegov ravnatelj mu je v ta dan izročil 4000 gld. rekoč, naj jih uloži v Dunajsko hranilnico. A uradnik naznani v pismu svoji soprogi, da je izročeni mu 4000 gld. izgubil in da se bo radi tega ustrelil. Navidezni samomor pa ni nikakor verodostojen, ker kljub marljivemu in vsestranskemu iskanju nikjer ne morejo najti trupla samomorilčevega. Policija je torej brzojavila oblastvom avstrijskim in zvonanjim, da je v pustni dan Štefan Jeanplong s 4000 gld. z Dunaja ubežal in jih prosila, naj beguna primejo in dove-dejo domov.

* (Samomor dveh blagajnikov.) Iz Levo-va se poroča: Ko se je pregledovala blagajnica Tarnopolske podružnice Gališke delniške hipotekarne banke 21. t. m., obesil se je blagajnik Brandt. Kakor trdi bankino ravnateljstvo, znaša primanjkljaj le 7000 gld. — 22. t. m. ustrelil se je pa v Du-našoldvár-u davčni blagajnik Štefan Oesz mlajši, ker je finančno oblastvo zasledilo izneverjenje, iznašajoče več tisoč goldinarjev.

* (Nesreča na železnici.) Iz Temešvara se 22. t. m. brzojavlja: Na postaji Karansebes-u od-trgalo se je 35 deloma naloženih, deloma praznih tovornih voz od vlaka in urno drdralo po tiru proti postaji Kavarán-Szakul-u; vozovi hiteli so ravno Temešvarskemu kurirnemu vlaku nasproti. Postaje načelnik zapazivši veliko nevarnost spremenil je naglo vozem tir, da so skočili iz tira. Štirje vozovi so se razbili, a zabranjena bila je vender velika nesreča. Kurirni vlak ostal je nepoškodovan. Po večurnej za-mudi, dokler so popravili pohabljeni tir, vozil je dalje.

* (Čudež.) Kakor poroča babica F. H., po-rojen bil je v pustni torek 17. t. m. jako srečen otrok, deček, kateri je s soboj na svet prinesel že jeden zob. Novorojenec tehtal je že pri rojstvu 6½ kgr. in ko so ga vzeli prvokrat iz kopeli, iz-pregovoril je — čujte in strmite! — nemško besedo „Anker“ toli razločno, da so jo vsi navzočni čuli. Ta otrok obeta v istini lepo prihodnost. Presrečni starši, katerim se otrok takoj pri rojstvu čuti Nemca! Žalibože se nam Slovencem ne primeri kaj takega. Preveseli starši prvorojenca, dvojica Nestelmayer, imata hišo in krčmo „zum Weingarten“, v I. okraji, Getreidemarkt h. št. 5, na Dunaji.

* (Ogerska lepotica.) Ravnatelj John Hollingshead v Londonu hoče v kratkem v svojem gledališču pred-tavljati krasno opero „Adria“, v ka-terej želi za prvo junakinjo pridobiti ogersko lepoto. Hollingshead poslal je v ta namen svojega tajnika v Budapešto, da poišče pripravno krasotico, katera bi šest mesecev vsaki večer nastopala kot nema osoba in bi dobila vrhu vsega, kar potrebuje v življenje za se in svojo spremljevalko, še 10.000 gld. Ta vsota bi se takoj uložila v kak Budape-štanski denarni zavod. Ravnatelj tajnik obiskal je obče poznato in slavno krasotico, katera je dobila za svojo lepoto o priliki sv. Štefana svečanosti 1883. leta prvo darilo, ter jo skušal pridobiti za novo opero. A njegovi dogovori ostali so brezuspešni, ker je mlada gospica zahtevala preveliko vsoto, katere pa Anglež ni mogel plačati. Sedaj išče torej mo-derni Odisej drugo krasotico za Londonsko opero.

* (Umor.) Iz Temešvara se brzojavlja dne 23. t. m.: Včeraj rano v jutro prihrumeli so ru-munski kmetje v občinsko hišo v vasi Gyírok-u in s sekirami ubili vaškega notarja Barbosu-a. Zvršili so umor iz osvete. Morilce so prijeli in zaprli.

* (Pretilno pismo) dobilo je od krvavcev poštno oblastvo v Koloniji. Ti zlodejci preté tamoš-njo poštno poslopje v kratkem z dinamitom razstre-liti v vzduh.

* (Izvažanje jajec iz Evrope v Ame-riko) Od začetka meseca septembra m. l. pa do-zdaj dospelo je v pristanišče Novojorsko iz Evrope nad pol drugi milijon kurjih jajec, tako da bo mno-žina letos v Ameriko prodanih jajec ono prejšnjih let znatno prekoračila. Še le kake štiri ali pet let dovažajo kupci iz Evrope jajca v Ameriko osobito iz Danske, Belgije, Nemčije, Ogorske in Poljske. Posebno v čislih imajo Amerikanci danska jajca, katera se tudi radi finosti prav lahko spečajo za najviše cene. Ako bo trgovina z jajci leto za letom tako napredovala in ako bodo naše kokoši Ameri-kancem jajca nesla, bo po Evropi s časom navstalo še občno pomanjkanje in velika draginja kurjih jajec.

* (Žrtev ljubosumnosti.) Iz Firence se poroča: Mlada soproga tukajšnjega bankirja Rosettija napotila se je pustni torek 17. t. m. v veliko skla-dišče za svilo v ulico Via Cernetani, da si ondu na-kupi toli potrebnega in krasnega blaga. Kar pade njenej spremljevalki, izredno lepej hišini, jemajočej žepni robec iz žepa, malo pisemce na tla. Brzo pri-skoči mladi komi, da pobere krasno pisemce in je zopet izroči pravej lastnici. A gospa spozna v na-glici pisavo svojega soproga, plane v divje besnosti v deklico in jej hoče izviti iz roke pisemce. Hišina se hrabro liki levinja brani in bori, uvidevši pa, da jo zapuščajo že moči, utakne po silnem trudu in ljutem boji pisemce v usta, da bi je pogoltnila. Sedaj pri kipi besnost gospejina do vrhunca. Kakor blazna zgrabi ubogo deklico za vrat in jo duši za goltanec, da jo skoraj zadavi. Nesrečno hišino prenesli so potem teško ranjeno v bolnico. Huda in toli ljubo-

sumna gospa je stara komaj kakih 17 let in omo-žena še le od meseca maja minulega leta.

* (Zvijazča zaljubljenca.) V Parizu živi sedaj jako brdka gledališna igralka, katera se proti nekemu grofu, pri gledališnih gospicah sicer zelo čislaneu in priljubljenemu gospodu, vedno mrzlo in trdovratno vede. Zaman uporablja Don Juan svoje goreče ljubezni razne umetelnosti, zaman skuša ga-niti in omehčati okamenelo srce gledališne prince-sinje, katera se ga ogiblje vedno in dosledno. Grof v svojem samoljubju močno razžaljen stori nekoč drzno prisego: „Gospica, zastavim Vam svojo častno kavalirsko besedo, da me boste prej ali slej še ob-jeli!“ Igralka zmaje z ramama, se zaničljivo na-smehne ter kmalu pozabi norčavi dogodek. Več me-secev pozneje igrala se je v gledališču igra: „Žrtve dolžnosti“, neka naravno slikana komedija, v katerej nastopajo v bolnici ležeči ranjeni vojniki in več usmiljenih sester. V drugem aktu je predstojnica milosrdnic, katero je predstavljala naša gledališna igralka, smrtno ranjenega vojaka vzdigovala in nje-govo krvavečo glavo opirala. Ta igra ponavljala se je v veselje občinstva brezštevlnokrat. Nekoč pa — mitosrdnica je baš vsprejela v naročaj vojnika, ga objela ter mu opirala glavo — odpre ta svoji očesi in pošepeta umetelnici na uho: „Gospica! prisegel sem Vam, da me boste objeli. Glejte, držal sem dano besedo, spolnil storjeno prisego!“ — Pre-kanjena umetelnica je baje pozneje zvitemu grofu odpustila.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo po-tekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto 13 gld. — kr.
„ pol leta 6 „ 50 „
„ četrt leta 3 „ 30 „
„ jeden mesec 1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto 15 gld. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tržne cene v Ljubljani

dné 25. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	683	Špeh povojen, kgr.	66
Rež, „	53	Surovo maslo, „	85
Ječmen, „	20	Jajce, jedno „	25
Oves, „	25	Mleko, liter „	8
Ajda, „	71	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	85	Telečje „ „	61
Koruz, „	53	Svinjsko „ „	52
Krompir, „	20	Koštrunovo „ „	36
Leča, „	8	Pišanec „ „	50
Grah, „	8	Golob „ „	17
Fižol, „	50	Sen, 100 kilo „	196
Maslo, kgr.	96	Slama, „ „	178
Mast, „	82	Drva trda, 4 metr. „	840
Špeh frišen, „	52	„ mehka, „ „	560

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. febr.	7. zjutraj	745-12 mm.	-4.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	744-44 mm.	4.0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	743-66 mm.	0.4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 0.0°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 55	kr.
Srebrna renta	84 „ 05	„
Zlata renta	107 „ 40	„
5% marcna renta	99 „ 40	„
Akcije narodne banke	866 „ —	„
Kreditne akcije	305 „ 70	„
London	124 „ 30	„
Napol.	9 „ 80	„
C kr cekini	5 „ 81	„
Nemške marke	60 „ 55	„
4% državne srečke iz l 1854	250 gld 128	„
Državne srečke iz l 1864	100 gld 174	„
4% avstr zlata renta, davka prosta	107 „ 20	„
Ogrska zlata renta 6%	— „ —	„
„ 4%	98 „ 35	„
„ papirna renta 5%	94 „ 05	„
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104 „ —	„
Dunava reg srečke 5%	100 gld 115	„
Zemlj obć avstr 4½% zlati zast listi	123 „ —	„
Prior oblig Elizabetine zapad železnice	112 „ 60	„
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75	„
Kreditne srečke	100 gld 178	„
Rudolfove srečke	10 „ 19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 108	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	216 „ —	„

Prežalostnim s.cem javljamo vsem sorod-nikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je predragi naš soprog, oziroma oče, tast in stari oče, gospod

JANEZ DEBEVC,

posestnik in poštar,

dne 24. t. m. ob 12. uri po noči nagloma v 69. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v četrtek 26. t. m. ob 4. uri popoldne.

Sv. maše zadušnice za preblazega ranjcega se bodo brale v farnej cerkvi.

Dragi pokojnik bodi priporočen blagemu spominu.

V Kamniku, 25. februarja 1885.

Helena Debevc roj. Rode,

soproga.

Makso in Rudolf Debevc,

sinova.

Franja Papa roj. Debevc, Marija Knez roj. De-bevc, Julija Močnik roj. Debevc, Helena Ver-šec roj. Debevc, Ivanka Debevc, Anka Debevc, hčere.

Marija Dovgan,

tasča.

Franc Papa, nadučitelj, Josip Močnik, lekarničar, Janez Knez, c. kr. adjunkt, Franc Veršec, c. kr. notar,

zetje.

Olimpija Debevc roj. Tomasi,

sinova.

Franc, Mici, Avgust, Feliks Papa — Milan, Anica Močnik, — Ivan, Mici Knez — Vera, Veršec — Ola Debevc, (105) unuki.

Št. 3046.

(104—1)

Razpis službe.

Pri mestnem magistratu Ljubljanskem oddati je na novo ustanovljeno službeno mesto

policijskega komisarja

z letno plačo 1200 gld. in s pravico do dveh v po-kojnino vstevnih 10% petletnic.

Prosilcem za to službo je prošnje z dokazili o starosti, o sposobnosti, katere treba za više upravno ali pa za sodniško službovanje, o dosedanjem poslo-vanju in pa o popolnem znanji slovenskega in nem-škega jezika vložiti

do 22. marca t. l.

pri podpisanem magistratu in sicer onim, ki so v javni službi, potom predstoječe gospodske.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 21. dan februarja 1885.

Župan: Grasselli.

V najem

se dá takoj v Ljubljani najlepši

magazin,

poleg tega tudi

(101—2)

šupa in lepa klet

na Dunajskej cesti št. 25.

Cvet zoper trganje

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malie“ z zraven stojecim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (42—4)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okoli 15. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (20—27)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Aut. Pogtayen, generalnega agenta v Trstu.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.